

G Ł O S

ŚWIĘTEGO

MIKOŁAJA

ISSN 1508-5910

Nr 4 (68)

Miesięcznik Parafii Świętego Mikołaja w Bydgoszczy - Fordonie

Kwiecień 2004

W numerze:

Ingres Biskupa Bydgoskiego - str. 2, A czy znacie...? - str. 3, Życie religijne Fordonu - str. 4,
Kościoły naszego dekanatu - str. 5, Dla dzieci i młodzieży - str. 6 - 7, Z życia parafii - str. 8,
Informacje parafialne - str. 10, Historia remontów - str. 11 - 12.

Chrystus zmartwychwstał! Radujmy się!

Zmartwychwstał, bo tak przyrzekł swoim uczniom, bo powiedział o sobie: „Ja jestem zmartwychwstanie i życie. Kto we Mnie wierzy,

choćby i umarł żyć będzie”, bo jest Bogiem i naszym Zbawcą.

Chrystus zmartwychwstał nie tylko gwarantuje nam nasze zmartwychwstanie w przyszłości, po śmierci, ale również udziela nam swojej boskiej mocy do duchowego zmartwychwstania i odrodzenia, tu

i teraz! – DZISIAJ! Jest bowiem wiele rodzajów grobów i wiele rodzajów zmartwychwstania. Każdy z nas może rozerwać więzy grobu - DZISIAJ – ponieważ każdy z nas może rozpocząć lepsze i szlachetniejsze życie i może powstać z grobu swoich nałogów i grzechów.

Andrea Mantegna. Zmartwychwstanie.

Ingres Biskupa Bydgoskiego

25 marca odbył się ingres pierwszego biskupa bydgoskiego - Jana Tyrawy. Tłumy bydgoszczan uczestniczyły w uroczystej procesji ulicami Starego Miasta i Mszy św. w 500-letniej Farze, która stała się od 25 marca Katedrą nowo utworzonej diecezji bydgoskiej.

Ważnym punktem uroczystości było wręczenie nowemu ordynariuszowi pastorału, który symbolizuje troskliwość pasterską, przypomina o sprawowaniu błędzących na dobrą drogę, o podtrzymywaniu słabych, a także pobudzaniu wiernych do gorliwości.

W homilii bp Tyrawa przypomniał, że Wielki Jubileusz chrześcijaństwa postawił przed duchownymi szczególnie program dla całego Kościoła, a miano-

wicie powołanie do świętości. - To powołanie trzeba nam wszystkim podjąć i systematycznie realizować - wzywał kaznodzieja. Zaznaczył, że chce czerpać z tradycji archidiecezji gnieźnieńskiej, w której skład wchodziła dotychczas Bydgoszcz.

- Wiem, że w kształtowaniu tożsamości Kościoła gnieźnieńskiego bardzo mocno akcentowano miejsce świeckich, laikatu w Kościele, katechezę dorosłych jako jedną z form nowej ewangelizacji. Jest to trafne i słuszne, bowiem jedynie w swoich świeckich Kościół może być obecny w świecie i w nim wypełniać swoją misję, dla której został ustanowiony - stwierdził bp Tyrawa.

Podkreślił także konieczność rozbudowy „bazy gospodarczej” nowej diecezji, w której znajdą swoje miejsce diecezjalne instytucje i gdzie powstaną miejsca spotkań dla kształcenia, dyskusji i rozwoju ruchów oraz stowarzyszeń. Tym samym w dzieło budowy nowego „organizmu kościelnego” włączył nie tylko diecezjan, ale przede wszystkim władze świeckie.

Biskup bydgoski podziękował kard.

Henrykowi Gulbinowiczowi, pod którego opieką wychowywał się i wzrastał przez ponad 28 lat. Poprosił jednocześnie metropolitę gnieźnieńskiego abp. Henryka Muszyńskiego o wspieranie go swoim doświadczeniem

w pracy duszpasterskiej. Podziękował za to, że przez jakiś czas klerycy diecezji bydgoskiej będą mogli kształcić się w seminarium w Gnieźnie. Nuncjusza apostolskiego w Polsce poprosił, aby przekazał Papieżowi tę radosną wieść, że diecezja bydgoska „dziś budzi się do życia”.

Nowego biskupa bydgoskiego ser-

decznie wspominali także dotychczasowi współpracownicy. Bp senior Józef Pazur z Wrocławia przypomniał, że jako alumn Jan Tyrawa „bardzo dzielnie się spisał”, kiedy próbowano zniechęcić kleryków wrocławskich do wstępowania do seminarium - brano wówczas całymi szeregami do wojska. - On też odbył służbę wojskową - właśnie tutaj, w Bydgoszczy. Lubi książki, wiele ich już napisał. Jest przyjacielem młodzieży. Ceniliśmy go za to, że jako jedyny spośród nas umiał się posługiwać komputerem. Nazywaliśmy Go „biskup-komputerowiec” - mówił bp Pazur.

Kard. Henryk Gulbinowicz przypomniał, że kiedy został metropolitą wrocławskim, obecny ordynariusz diecezji bydgoskiej był młodzieńcem, eleganckim, trzyletnim kapłanem, który zaraz poszedł na studia specjalizacyjne - najpierw na KUL, a potem po skończeniu teologii dogmatycznej został wysłany do Niemiec na studia specjalistyczne. - Trochę wędrował po Europie, żeby zapoznać się z najnowszymi ruchami teologicznymi, a był to czas zaraz po Soborze Watykańskim II.

KAI

Fot. Jerzy Rusiniak

A czy znacie...?

Instytucja, o której traktował będzie dzisiejszy odcinek, na stałe wpisała się już w krajobraz naszej dzielnicy. To drugi, obok kościoła parafialnego św. Mikołaja, charakterystyczny budynek przy fordońskim Rynku. Zakład Karny w Fordonie to zakład typu zamkniętego dla mężczyzn odbywających karę po raz pierwszy z oddziałem dla młodocianych. Specyfikę działalności tej instytucji przybliży nam dzisiaj p. Wojciech WILK, rzecznik prasowy Naczelnika Zakładu Karnego.

Proszę powiedzieć, jakie jest główne zadanie wymiaru sprawiedliwości? Często bowiem słyszy się narzekania, że osoby przebywające w zakładach karnych mają lepsze warunki życia niż osoby przebywające na wolności? Kara to więc czy nagroda?

W.W. - Istotą wymiaru sprawiedliwości jest to, że skazany musi odbyć karę pozbawienia wolności i tylko pozbawienia wolności! Nie można więc karać go np. pozbawieniem jedzenia. Poza tym mamy obowiązek stworzyć skazanemu jak najlepsze warunki bytowe. W celach są łazienki, ciepła i zimna woda, jest możliwość posiadania sprzętu RTV. Raz dziennie skazani mogą wyjść na spacer. Mają także zapewnioną obsługę medyczną. Funkcjonuje ambulatorium, przyjmują specjaliści. Jeżeli istnieje konieczność przeprowadzenia badań, których nie można przeprowadzić w warunkach więziennych, wówczas skazani kierowani są do szpitali wolnościowych. Jeżeli chodzi natomiast o wyżywienie to skazani otrzymują trzy posiłki dziennie. Dla ciekawości podam jadłospis na świąteczne dni: Niedziela - śniadanie: kielbasa biała, jajka; obiad: zupa pomidorowa, kotlet z karkówki, surówka; kolacja: mielonka z kurczaka. Poniedziałek - śniadanie: pierś drobiowa; obiad: kapuśniak, stek, sałatka szwedzka; kolacja: pieczeń domowa.

Za jakiego rodzaju przestępstwa odbywają kary skazani

przebywający w ZK w Fordonie?

W.W. - Są to przestępstwa różnego rodzaju, począwszy od uchylania się od płacenia alimentów poprzez rozboje, włamania aż po zabójstwa. W Polsce zakłady karne dzielą się na więzienia dla odbywających karę po raz pierwszy, dla młodocianych do 21 roku życia i dla recydywistów. W Fordonie funkcjonuje zakład dla młodocianych i odbywających karę po raz pierwszy. Specyfiką naszego zakładu jest to, że mieści się tu oddział rehabilitacyjny dla ociemniałych. Jest to jedyny tego typu oddział, gdzie przebywają skazani, którzy mają problemy ze wzrokiem. Utrzymujemy stały kontakt z oddziałem Polskiego Związku Ociemniałych w Bydgoszczy, przychodzą do nas instruktorzy, którzy uczą ociemniałych skazanych poruszania się z laską, pisma Braille'a oraz obsługi innego sprzętu specjalistycznego. Takich skazanych mamy kilku, przyjeżdżają tu z całej Polski, po przeszkoleniu wracają do zakładów znajdujących się bliżej ich miejsca zamieszkania.

Czy w zakładzie karnym istnieje system dodatkowych kar i nagród?

W.W. - Tak, istnieją zarówno kary jak i nagrody. Skazany może otrzymać pochwałę lub możliwość dodatkowego widzenia lub przepustki. Jest to jednak domena zakładów półotwartych i otwartych. Może się jednak zdarzyć tak, że i w zakładzie karnym zamkniętym skazany otrzyma w nagrodę przepustkę. Wów-

czas jednak osoba taka zostaje raczej przeniesiona do zakładu półotwartego, aby mogła poczuć funkcjonowanie w warunkach zmniejszonego dozoru. Największą karą jest natomiast osadzenie w celi izolacyjnej. Istnieje również możliwość pozbawienia skazanego paczki lub widzenia.

Jakie wymagania trzeba spełnić, aby znaleźć zatrudnienie w zakładzie karnym? Ostatnio obserwuje się wzrost popularności wśród młodzieży kierunku studiów, jakim jest resocjalizacja.

W.W. - Większość osób, które trafiają tutaj do pracy są osobami z wypadku. Rzadko mówi się, że ktoś przychodzi z zamiłowaniem. Wymaganiem jest wykształcenie średnie, dla wychowawców wyższe. Przechodzi się również serię badań lekarskich. Jednak tak naprawdę w tym zawodzie najważniejsza jest praktyka, teoria wyniesiona ze studiów to zaledwie ułamek umiejętności potrzebnych do wykonywania tego zawodu.

Wydaje się, że w zakładzie karnym dzień jest bardzo podobny do dnia. Czy dni, w których obchodzone są święta różnią się od tych zwykłych?

W.W. - W zakładzie jest wychowawca zajmujący się sprawami kulturalno-oświatowymi. Na okres świąt organizuje szerszą działalność np. konkursy, turnieje, transmisję interesujących filmów przez telewizję kablową. W święta nie ma odwiedzin. Skazani, którzy wyrażą taką wolę, mogą ponadto uczestniczyć w Mszy Św. odprawianej w sobotę przez jednego z kapłanów z parafii św. Mikołaja.

*Serdecznie dziękuję za rozmowę
rozmawiał Gawel*

Na zdjęciu: więzienie w Fordonie

Życie religijne Fordonu

Bractwa fardońskiej fary pw. Św. Mikołaja

Pragniemy czytelnikom „Głosu Świętego Mikołaja” zaproponować próbę przedstawienia wybranych zagadnień parafialnego życia religijnego z przeszłości parafii. Jej przeszłość to ponad 600-letnia tradycja, w przemijających epokach ustrojowych, we władzy obcych państw i współistnienie z innymi wyznaniem (judaizmem i ewangelizmem).

Badacz tej przeszłości musi zwrócić uwagę na rozwinięty w parafii św. Mikołaja kult Maryjny. Wskazuje na to wezwanie jednego z ołtarzy – Zwiastowanie Maryi Panny. W 1651 r. mieszczenie fardońscy złożyli ofiarę w kwocie 300 zł. na odprawienie officium ku czci Najświętszej Maryi Panny. Takich legatów (ofiar) było znacznie więcej, część z nich złożona była w naturze (feretron, obraz).

Drugim zjawiskiem w kościele farnym było stosunkowo wczesne pojawienie się działających bractw: bractwa św. Anny i bractwa św. Barbary.

Bractwo św. Anny na ziemiach polskich tworzone w początku lat osiemdziesiątych XVI w. Źródła podają, że w roku 1581 powołano do życia bractwo św. Anny w kościele fardońskim, jako jedno z najwcześniejszych. Statut tego bractwa istniał już w 1580 r. i został wpisany do księgi brackiej, ale nie zachował się do naszych czasów. Bractwo miało za zadanie rozwijanie i upowszechnianie kultu św. Anny, jak również stawiało przed członkami wymóg sumiennego przestrzegania przykazań, przykładnego życia osobistego i udziału w nabożeństwach pogrzebowych. „Członkowie bractwa ilekroć spełnią uczynek miłosierny, chorych braci odwiedzają, błędzącego na drogę przykazań Bożych sprowadzają, albo za dusze zmarłych członków pacierze odmówią, tylekroć odpustu dostąpią”.

O XVI-wiecznej działalności

bractwa św. Anny nie wspomina protokół powizytacyjny parafii z czasów ks. proboszcza Szymona Mickiewicza, dlatego badający dzieje naszego kościoła są skłonni przenieść początek działalności bractwa na I połowę XVII wieku. W tym czasie można odnotować znaczne legaty na rzecz bractwa. Grzegorz Dobrzyński testamentem przekazał 2000 florenów. Zaś Teofila Strzelecka w 1654 r. zapisała na wsi Jastrzębie poważną sumę. Znaczne sumy na potrzeby kościoła i bractwa złożył właściciel Miedzyna – Miewieściński. Z chwilą podjęcia budowy nowej świątyni mieszczenie przekazywali testamentami drobne sumy od 5–10 lub 20–30 lub 50 zł. Bywały i legaty rzeczowe w postaci materiału na ornat, płótna na obrusy czy obrazu z wizerunkiem św. Anny. Szczególną troską bractwo św. Anny otoczył ks. Szymon Mickiewicz. Za jego posługi po 1733 nastąpił szczególny rozwój bractwa – zwiększyła się liczba członków do 90. Obok mieszkańców miasta, do bractwa wstępowała ludność z okolicznych miejscowości. W XVIII wieku wstępowały całe rodziny zamożnych mieszczan fardońskich. Członkami bractwa byli mieszczenie, a także szlachta z Nieszawy i Łabiszyna.

W bractwie istniały dwie struktury: męska i żeńska. Na ich czele stali tzw. protektorzy. W 1778 r. do nich zaliczali się i kasztelan inowrocławski, chorąży kaliski i bydgoski, a także duchowni, sekretarze, prokuratorzy i wizytatorzy. Wszyscy byli zobowiązani do składania uroczystej przysięgi. Miejszem wszystkich ceremonii była kaplica św. Anny. W kaplicy przechowywano dokumentację: Księgę Bracką św. Anny (1694 – 1834), inwentarz kaplicy, księgę finansową bractwa. W 1855 r. bractwo liczyło 165 członków. Szczególną uroczystością dla członków i parafian był odpust bracki w dniu 26 lipca.

Do czasów II-giej wojny światowej przechowywały się pamiątki po bractwie: statut z 1855 r. z wpisami członków bractwa, antependium z ołtarza św. Anny – wykonane z kurdybany (złożona i wytłaczana skóra) oraz pamiątkowy talerzyk bractwa św. Anny – cynowy zwany też tacką – pokryty scenami ze Starego Testamentu – odlany w Toruniu w początkach XVIII wieku oraz obraz św. Anny Samotrzeć (obecnie znajduje się w ołtarzu bocznym w nawie głównej kościoła).

Znacznie mniej danych zachowało się odnośnie bractwa św. Barbary. Było ono skromniejsze niż św. Anny. Początki jego założenia są trudne do określenia. Można przy-

Strona tytułowa
Księgi bractwa św. Anny

puszczać, że powstało w początkach XVIII stulecia, bowiem już wtedy sąd landwójta nakazywał dostarczać świece do ołtarza św. Barbary, a czynił to wielokrotnie w tym stuleciu. Bractwo św. Barbary miało także swoją tradycję, zrzeszało bowiem rybaków, szyprów, flisaków. Jego członkami byli także mieszczenie fardońscy, mieszkańcy okolicznych terenów, a również pływający po Wiśle szypry, flisacy i żeglarze zatrzymujący się w komorze celnej dla dokonania opłat. Celem bractwa było uprasanie u Boga, za wstawnictwem św. Barbary, szczęśliwej śmierci lub uniknięcie nieszczęśliwych wypadków w czasie pracy na wodzie. Członkowie bractwa byli zobowiązani do uczestniczenia w uroczystościach pogrzebowych swoich członków. Zachowała się księga bractwa św. Barbary z relikwiarzem na okładce, zawierająca wpisy członków od 1767 r. Księga zawiera również statut z 1855 r. z wpisem 60 członków. Uroczystości bractwa odbywały się przed ołtarzem św. Barbary w farze św. Mikołaja. Od 1945 r. ołtarz św. Barbary znajduje się w ołtarzu bocznym w nawie głównej, tym samym co obraz św. Anny (wymienne). Największą uroczystością dla członków bractwa był odpust bracki obchodzony w parafii w dniu 4 grudnia.

Oba Bractwa te istniały w parafii do końca okresu międzywojennego. Ruch bracki był bardzo ważnym czynnikiem skupiającym nie tylko życie religijne, ale także społeczne a nawet kulturalne. Stanowi on także pewien wycinek z historii miasta Fordonu.

H.W.

Talerzyk Bractwa św. Anny. Wokół sceny rodzajowe ze St. Testamentu.

*Kościół naszego dekanatu***Parafia Matki Boskiej Częstochowskiej**

Na łamach „Głosu Świętego Mikołaja” pragniemy czytelnikom przybliżyć historię kościołów i parafii nam najbliższych, bo należących do wspólnego dekanatu.

Kościół Matki Boskiej Częstochowskiej położony jest w Bydgoszczy na Osiedlu Bartodzieje u skrzyżowania ulic Fordońskiej i Kardynała Stefana Wyszyńskiego. Proboszczem tej parafii jest ks. prałat Stanisław Kotowski. Pracę duszpasterską pełnią tutaj jeszcze dwaj wikariusze ks. Franciszek Śliwiński i ks. Bartosz Wojtaszek. Parafia liczy około siedmiu tysięcy wiernych.

Historia kościoła rozpoczęła się w roku 1968, kiedy to z woli ks. kardynała Stefana Wyszyńskiego, Prymasa Polski powstał Ośrodek Duszpasterski przy kaplicy Sióstr Miłosierdzia – Bydgoszcz Bartodzieje. Rok później władza cywilna zlikwidowała kaplicę ss. Miłosierdzia, a Ośrodek Duszpasterski został przeniesiony do domu mieszkalnego przy ulicy Fordońskiej 4.

Należy pamiętać, że Kościół Matki Boskiej Częstochowskiej jest „matką” wszystkich kościołów na bydgoskich Bartodziejach. W latach 1971-1972 nastąpiła rozbudowa tymczasowej kaplicy pod wezwaniem Matki Boskiej Królowej Polski, a w następnych latach zostały wydzielone następne dwie parafie bydgoskiego Osiedla Bartodzieje: w 1977 r. Parafia pod wezwaniem Matki Boskiej Zwycięskiej (ul. B. Głowadzkiego 20), a w 1980 r. Parafia pod wezwaniem Matki Boskiej Ostrobramskiej (ul. Kijowska 68).

Ks. kardynał Stefan Wyszyński, Prymas Polski w roku 1980 eryguje Parafię pod wezwaniem Matki Boskiej Częstochowskiej. Pierwszym proboszczem był w latach 1980–1990 ks. Bogusław Jeżycki, a od roku 1990–1993 proboszczem był Michał Stolarski. W roku 1994 parafia wykupuje teren przy ulicy Żmudzkiej – róg Fordońskiej, na której w przyszłości ma stanąć nowy parafialny kościół.

Ważnym momentem w życiu parafii jest dzień 4 września 1995 roku, kiedy to ks. abp Henryk Muszyński, Metropolita Gnieźnieński poświęcił nowy teren pod budowę kościoła. Kilka tygodni po tym histo-

rycznym fakcie, pod przewodnictwem obecnego proboszcza ks. prałata Stanisława Kotowskiego rozpoczęto prace budowlane.

Dla omawianej parafii szczególnym momentem była Pielgrzymka do Ojczyzny Ojca Świętego Jana Pawła II w 1997 roku, który to podczas wizyty w katedrze Gnieźnieńskiej poświęcił kamień węgielny pod budowę tej świątyni. Budowa kościoła, dzięki wielkiemu zaangażowaniu ks. Proboszcza i ofiarności wiernych, postępowała bardzo szybko. Zaledwie w trzech latach powstał nowy dom Boży.

Następnym, szczególnym dniem dla kościoła jest 26 sierpnia 2001 roku, kiedy ks. arcybiskup Metropolita Henryk Muszyński przekazał Parafii obraz Matki Boskiej Częstochowskiej z Katedry Gnieźnieńskiej. Obraz ten jest kopią Obrazu Nawiedzenia, który na polecenie ks. kardynała Stefana Wyszyńskiego, Prymasa Polski namalował bydgoski artysta profesor Torwid w 1967 roku, obraz znajduje się w głównym ołtarzu kościoła.

Wracając do korzeni tego kościoła i parafii w roku 2003 powstaje kaplica Miłosierdzia Bożego.

Rozwija się praca duszpasterska w parafii. Dzięki staraniom ks. proboszcza oraz księży wikariuszy rozwija się ona bardzo intensywnie w wielu kierunkach. Wspomagana jest przez zaangażowanie szerokiego parafialnego środowiska inteligentnego.

Od wielu lat działa tutaj Katolickie Stowarzyszenie Wychowawców, powstałe z Duszpasterstwa Nauczycielskiego, działa także Polski Związek Katolicko-Społeczny. Członkowie tych ruchów kościelnych organizują pielgrzymki do sanktuariów, spotykają się na prelekcjach, wykładach i bliżej poznają naukę Kościoła.

Przy parafii istnieje Kościół Domowy, na spotkaniach rozwiązuje się problemy oraz pogłębia życie duchowe i religijne rodzin.

Działa również Zespół Charytatywny, który wspomaga najuboższych. W codziennych nabożeństwach uczestniczy Wspólnota Różańcowa oraz Wspólnota Miło-

sierdzia Bożego, która prowadzi codziennie Koronkę do Bożego Miłosierdzia.

Rozbudowana jest wspólnota ministrantów i lektorów. Wielką radością Rodziny Parafialnej jest zaangażowanie w życie Kościoła dzieci i młodzieży, które gromadzą się w zespołach wokalo-muzycznych „Dzieci Naszego Taty” oraz „Małe Dzieci Naszego Taty”. W okresie Wielkiego Postu dzieci angażują się w wykonanie koncertów w kościele wspólnie z bydgoskimi filharmonikami – „Oratorium Pasyjne Siedem Ostatnich Słów Chrystusa na Krzyżu”.

W życiu parafii radą i pomocą służą wierni świeccy. Ludzie dobrego serca identyfikują się z kościołem, są za Niego odpowiedzialni, wspierają potrzeby kościoła, służą pomocą w budowie kościoła.

Kolejnym ważnym przedsięwzięciem ks. Proboszcza jest budowa domu parafialnego, w którym mają znajdować się salki i pomieszczenia parafialne oraz mieszkania dla księży. W dalszych planach jest założenie ogrzewania w kościele.

Na uwagę zasługuje duża liczba darczyńców; w tym ofiarodawców pięknych witraży oraz fundatorów nowego obiektu sakralnego.

W planach pracy duszpasterskiej ks. Proboszcza, oraz księży - kolejnym ważnym problemem jest objęcie szczególną troską młodzieży parafii i stworzenie Katolickiego Stowarzyszenia Młodzieży. Skupia się również uwagę na poszanowaniu niedzielnej Eucharystii a także podejmuje pracę nad rozwijaniem czytelnictwa literatury religijnej i prasy katolickiej, a nade wszystko nad szerzeniem czytelnictwa Pisma Świętego

M.K.

Nowi ministranci w naszej parafii

Ministrant jest pomocnikiem przy sprawowaniu Mszy świętej i podczas nabożeństw liturgicznych. Ministrant służy księdzu, gdy przygotowany jest ołtarz i dary ofiarne potrzebne do ofiary Mszy świętej. Pomaga również po zakończeniu Mszy świętej. „Ministrare” (z łaciny) znaczy „służyć”. Ministrant służy Bogu i przyczynia się do tego, aby liturgia była piękna. Ministrant jest tym, który niesie pewne znaki, określone przedmioty, które potrzebne są do sprawowania Mszy świętej i nabożeństw. Ministrant przez swoje służenie wskazuje, że każde nabożeństwo liturgiczne sprawowane w kościele jest nie tylko sprawą księdza, ale każdego, kto do kościoła przyjdzie. Ministrant przez swoje służenie pokazuje, że „uczestniczyć w liturgii” nie znaczy tak jak w kinie albo przed telewizorem tylko słuchać i oglądać. „Uczestniczyć w liturgii” to znaczy także współdziałać i współtworzyć ją, czynnie się w niej angażując!

W ostatnim liście do kapłanów na Wielki Czwartek, Ojciec Święty, Jan Paweł II tak do nas księży pisał: „Mając to na względzie, drodzy Bracia w kapłaństwie, obok innych inicjatyw poświęćcie szczególną uwa-

gę opiece nad ministrantami, które stanowią kolebkę powołań kapłańskich. Grupa ministrantów, odpowiednio przez Was prowadzona we wspólnocie parafialnej, może postępować na drodze chrześcijańskiego

wzrastania, tworząc niemal rodzaj proseminarium przygotowanie do studiowania w seminarium duchownym, gdzie kandydaci przez 6 lat przygotowują się do kapłaństwa). Uczcie parafie, rodzinę rodzin, dostrzegając w ministrantach swoich synów, jak „sadzonki oliwne dokoła stołu” Chrystusa, Chleba Życia.”

Od 28 marca mamy nowych 13 ministrantów. Są nimi: Mariusz Bąk, Karol Beker, Kamil Ciesielski, Krzysztof Galas, Tomasz Kononowicz, Mateusz Michałek, Krzysztof Mikołajczyk, Dawid Pobudkiewicz, Patryk Romanowski, Robert Różycki, Kamil Stelmach, Michał Wąsik i Paweł Wszola. Od września na spotkaniach w sobotę przygotowywali się do tej ważnej posługi przy ołtarzu poznając liturgię przedmioty i szaty liturgiczne.

W parafii mamy ponad 60 ministrantów. Spotykamy się co tydzień w soboty na zbiórkach. We wtorki i piątki ministranci grają w Szkole Podstawowej nr 4 w piłkę halową. W wakacje wyjeżdżamy na odpoczynek nad morze. W tym roku wyjeżdżamy w połowie czerwca w góry. Od września zapraszam chętnych chłopaków od klasy III szkoły podstawowej na kandydatów na ministrantów.

Konkurs!

1. Napisz w co ubrany jest do służenia przy ołtarzu ministrant? (podaj trzy elementy ubioru)
2. Podaj w jakie szaty ubrany jest ksiądz do Mszy św.? (podaj także trzy elementy ubioru)

Uwaga w konkursie nie mogą brać udziału ministranci. Prawidłowe odpowiedzi proszę na kartkach przynosić na Mszę św. o 11:00.

Ks. Waldek

Głos Świętego Mikołaja młodym

Jak żyć mocą zmartwychwstania?

Rozum oświecony wiarą jest zdolny do coraz głębszego wnikania w nadprzyrodzoną rzeczywistość. Często spotyka się takie rozumienie Zmartwychwstania, jakby Chrystus był tylko jednym ze wskrzeszonych. Kimś, kto tylko powraca „z tamtej strony”, jak człowiek przywrócony do życia ze stanu śmierci klinicznej. Ale Chrystus nie jest drugim Łazarzem czy jednym ze wskrzeszonych - oni musieli ponownie umrzeć. Dlatego chrześcijańska wiara nie może mieć trwałego oparcia w cudownych wskrzeszeniach, gdyż odzyskanie doczesnego życia jest tylko czasowe i nietrwale. Jeżeli zmartwychwstanie Chrystusa ma decydujące znaczenie dla wiary, to właśnie dlatego, że jest wydarzeniem całkowicie wyjątkowym, przekraczającym doczesność.

Nowy Testament, używając sformułowań, że Jezus „został wskrzeszony”, czy „powstał z martwych”, wyraża prawdę, że Zmartwychwstanie jest czynem Ojca wobec Syna, jest odpowiedzią Boga na całe ludzkie życie Jezusa, na Jego oddanie posunięte aż do ofiary z siebie na krzyżu. Więc istota Zmartwychwstania tkwi w tym, że Bóg Ojciec nie pozostawił Jezusa w mocy śmierci,

ale przyjął Go do swojej chwały. Zmartwychwstanie Chrystusa nie jest powrotem do doczesności, nie jest krokiem „wstecz”, lecz „w przód” - do pełni życia w Bogu. Tylko Bóg ma moc ocalenia od śmierci, gdyż jest Panem życia.

W zmartwychwstaniu Chrystusa chodzi o takie działanie Boga w dzieje człowieka, które św. Paweł nazywa nowym stworzeniem. W zmartwychwstaniu Bóg spełnił to, co od początku zamierzył wobec ludzkości w pierwszym człowieku - Adamie, a czego na nowo dokonał Syn Boży, stając się człowiekiem. W ten sposób Zmartwychwstanie ostatecznie objawia, kim jest Jezus Chrystus i kim my jesteśmy dzięki Niemu i w Nim: „Ja jestem zmartwychwstaniem i życiem. Kto wierzy we mnie, choćby i umarł, żyć będzie. A każdy, kto żyje i wierzy we mnie, nie umrze na wieki”. A zatem prawda o zmartwychwstaniu Chrystusa obejmuje każdego z nas! Już we własnych pragnieniach człowiek może odczytać, że nie został stworzony dla śmierci, lecz dla życia i nieśmiertelności. Jednak spełnienie tych pragnień leży poza naszymi możliwościami. Każdy człowiek, zagrożony przemija-

niem, złem i śmiercią, usiłuje nadać swemu życiu sens i szuka trwałego oparcia w nieustannej walce o dobro. Czy pozostała mu już tylko zgoda na niespełnienie siebie, a więc ostateczna rezygnacja i rozpacz? Pesymizm i nihilizm w postawach wielu ludzi, w tym i chrześcijan, świadczą o tym, że tak naprawdę nigdy nie dotarła do nich radosna nowina o zmartwychwstaniu Chrystusa albo prawdy tej nie przeżyli i do końca nie przyjęli.

Chrześcijańska wiara jest czymś znacznie więcej niż tylko zbiorem wzniosłych prawd religijnych i moralnych - jest wspólnotą życia z Jezusem Chrystusem, który za nas umarł i dla nas zmartwychwstał. Radosne „Alleluja!” staje się orędziem o zbawczym zwycięstwie Chrystusa nad grzechem i śmiercią oraz o wyzwoleniu nas wszystkich spod ich panowania. Dlatego też życie chrześcijanina nie może być kompromisem z jakimkolwiek złem. Pełne przyjęcie prawdy o Zmartwychwstaniu owocuje nowym życiem, w którym dobro posiada Boską rękojmię zwycięstwa. Każdy chrześcijanin, wszczepiony w Chrystusa przez chrzest, jest wezwany i zobowiązany, aby własnym życiem dawał świadectwo o zwycięstwie miłości nad nienawiścią, prawdy nad kłamstwem, nadziei nad rozpaczą. Bezsilność wiary bierze się z pewnego błędu: albo widzimy Jezusa tylko w historii, w dalekiej przeszłości, albo lokalizujemy Go wyłącznie w niebie. Czas Wielkiej Nocy jest kolejną szansą, aby tak uwierzyć w zmartwychwstanie Chrystusa, by mocą tej prawdy umieć żyć na co dzień

Ks. Sławek

Grób Pański 2004

Stając w obliczu śmierci Chrystusa żadne słowa nie wyrażą tego co tak naprawdę stało się na Golgocie. Pozostaje milczenie. Sam Jezus wykończony zadanymi jemu katuszami wypowiada na krzyżu zaledwie kilka słów. Jedno z nich „PRAGNĘ” uczyniliśmy motywem przewodnim Grobu Pańskiego w naszej parafii.

To „PRAGNĘ” pojawia się kilkakrotnie w czasie ziemskiej misji Chrystusa.

U Studni Jakubowej Jezus prosi Samarytankę: „daj mi pić”, jestem spragniony, pragnę. Ta zwykła ludzka prośba staje się początkiem najważniejszej rozmowy w życiu tej kobiety. Rozmowy, która przemieniła jej życie. Można śmiało powiedzieć, od tego momentu rozpoczyna się jej życie od nowa. Chrystus obdarza ją nowym życiem. Symbolem tego spotkania uczyniliśmy w naszym grobie dzban z wodą. Wodą która oczyszcza a zarazem daje życie.

Drugie „PRAGNĘ” pojawia się w czasie Ostatniej Wieczerzy. Ewangelista zanotował słowa swojego Mistrza: „gorąco pragnęłem spożyć tę Paschę z wami”. Eucharystia to centrum życia ucznia Chry-

stusa. Z jednej strony jej „powszechność”, a z drugiej niesamowita tajemnica wyrażona została w naszym Grobie przez chleb. Ten zwykły powszedni, a jakże niezwykły. Chleb i dzban wody razem wyrażają nasze ludzkie potrzeby, nasze pragnienia.

Trzecie „PRAGNĘ” słyszymy z krzyża. Ono jest wypełnieniem i połączeniem dwóch poprzednich. Oto Chrystus który jest źródłem Wody Żywej, sam staje się ofiarą na ołtarzu krzyża, oddając swoje życie za przyjaciół, za nas.

Zadajemy sobie pytania: Jakie są nasze, najbardziej ukryte, najbardziej prywatne pragnienia? Czy bardzo różnią się od Chrystusowego „PRAGNĘ” wypowiedzianego na krzyżu?

W świecie pełnym zawiści, egoizmu, pychy, kłamstwa uczniów Chrystusa ma być „światłością świata” i „solą ziemi”. Trzeba nam stając przy Grobie Naszego Pana uświadomić sobie jak daleko jesteśmy od ideału Ewangelii i jak długa droga przed nami. Ale tak naprawdę to my tylko idziemy śladach tego, który jest i Droga i Prawdą i Życiem. I tylko dlatego ta droga chociaż trudna, to jednak jest możliwa.

Ks. Sławek

*Grób Pański w kościele św. Mikołaja
2004 r.*

BRAĆ UDZIAŁ W ŻYCIU PARAFII

Parafia wg Kodeksu Prawa Kanonicznego to „określona wspólnota wiernych, utworzona w sposób stały w Kościele partykularnym, nad którą troskę pasterską, pod władzą biskupa diecezjalnego, powierza się proboszczowi jako jej własnemu pasterzowi”. Pełne zatem rozumienie parafii wiąże się z określoną wspólnotą wiernych. Każdy wierny powinien uczestniczyć w życiu swojej parafii: a to uczestnicząc w nabożeństwach i korzystając z sakramentów lub włączając się w realizację inicjatyw podejmowanych przez wspólnoty skupione wokół parafii. (cyt. za ks. R. Bulińskim).

W naszej wspólnotie parafialnej funkcjonują następujące ruchy i stowarzyszenia: Akcja Katolicka, Katolickie Stowarzyszenie Młodzieży, Domowy Kościół (Oaza Rodzin), Bractwo Żywego Różańca, Ministranci, Lektorzy, Schola Dziecięca, Redakcja „Głosu Świętego Mikołaja”.

Akcja Katolicka jest strukturą religijną i poprzez ten fakt jej zasadniczym celem jest formacja duchowa, moralna, a także kulturalna. Ważnym zadaniem jej członków jest świadome uczestnictwo we wszystkich sferach życia publicznego i realizacja społecznego wymiaru wiary i społecznego obywatelstwa Kościoła. W ten sposób Akcja Katolicka pełni misję apostolską w ścisłym związku z hierarchią Kościoła. Zadaniem członków stowarzyszenia jest oddziaływanie na bliskie im środowiska, zwłaszcza związane z miejscem pracy. Jest to praca ewangelizacyjna i formacyjna, celem jej jest dążenie do najpełniejszego poznania ewangelicznych prawd wiary, ich rozumienie i realizowanie.

W parafii św. Mikołaja oddział AK istnieje od 1998 r. W tej chwili zrzesza ok. 30 członków i sympatyków, którzy działają w sekcjach: charytatywnej, liturgicznej oraz ds. dzieci i młodzieży. Każdego roku członkowie przygotowują spotkanie gwiazdkowe dla dzieci z rodzin o trudnej sytuacji materialnej, w okolicach świąt Bożego Narodzenia i Wielkanocy odwiedzają osoby chore i samotne, pilnują porządku podczas Mszy św., organizują wycieczki i

festyny dla parafian oraz prowadzą w każdą środę wydawanie odzieży i żywności dla parafian borykających się z trudnościami materialnymi. Asystentem diecezjalnym AK jest ks. proboszcz R. Buliński.

Katolickie Stowarzyszenie Młodzieży jest stowarzyszeniem kościelnym, skupiającym młodych katolików świeckich od 14 do 30 roku życia. Zasadniczym celem stowarzyszenia jest kształtowanie dojrzałych chrześcijan oraz aktywne uczestnictwo we wspólnocie i misji Kościoła przez szerzenie i upowszechnianie wartości i zasad we wszystkich dziedzinach życia, zwłaszcza społecznego i kulturalnego.

Działający przy naszej parafii oddział KSM zrzesza ok. 20 członków, opiekę nad stowarzyszeniem sprawuje ks. Sławomir Bednarek.

Domowy Kościół (Oaza Rodzin) jest małżeńsko-rodzinnym ruchem świeckim w Kościele, działającym w ramach Ruchu Światło-Życie, którego założycielem był sługa Boży ks. prof. Franciszek Blachnicki. Pomaga małżonkom pełniej otworzyć się na radość i moc Chrystusa płynącą z Sakramentu Małżeństwa, m.in. przez comiesięczne spotkania, na których w obecności kapłana podejmowane są tzw. elementy duchowości małżeńskiej, takie jak: modlitwa osobista, małżeńska i rodzinna, czytanie Pisma Świętego, osobiste prośby i postanowienia dotyczące przemiany swojego życia. Ponadto małżonkowie przeprowadzają między spotkaniami tzw. dialog małżeński (rozmowa małżonków w duchu miłości o problemach duchowych i materialnych rodziny) oraz podejmują się realizacji reguły życia (usuwanie własnych wad i dążenia ku dobru). Spotkania kręgu (od 4 do 7 małżeństw) odbywają się w domach dla podkreślenia, iż rodzina jest żywą częścią Kościoła.

Bractwo Żywego Różańca – twórczynią BZR była Paulina Jariot (1799-1862). W wizji założycielki członkowie Żywego Różańca tworzą grupy modlitewne wspierające działalność ewangelizacyjną i charytatywną Kościoła. Każda grupa

składa się z 15 osób, które zobowiązane są odmówić co dnia dziesiątek różańca, rozważając przy tym jedną z przydzielanych co miesiąc tajemnic. W naszej parafii funkcjonują obecnie 4 Róże żeńskie i 1 Róża męska.

Ministranci – słowo ministrant pochodzi z łaciny i mówi o służeniu. Ministrant służy kapłanowi i ludowi Bożemu, a przez to służy samemu Bogu. Ministrant powinien być wzorem dla swojego otoczenia, którym jest jego klasa, podwórko, a co najważniejsze, jego najbliższa rodzina. W parafii św. Mikołaja mamy 59 ministrantów, których opiekunem jest ks. Waldemar Krawczak.

Lektorzy – ustanowieni są do wykonywania czytań Pisma Świętego z wyjątkiem Ewangelii. Mogą podawać także intencje modlitw powszechnych lub też wykonywać psalm między czytaniem. Do funkcji lektora należy wybierać nie tylko tych, którzy posiadają odpowiednie możliwości głosowe i dykcyjne, odwagę i swobodę występowania przed większą zbiorowością, ale przede wszystkim tych, którzy prowadzą właściwy styl chrześcijańskiego życia, odpowiednie życie sakramentalne i są zaangażowani w sprawy Kościoła i rodziny. Obecnie w naszej parafii służbę lektorską pełni 10 osób. Opiekę nad nimi sprawuje ks. Sławomir Bednarek.

Schola dziecięca to 25 dziewcząt, które swoim śpiewem ubogacają przede wszystkim Msze św. i nabożeństwa dla dzieci. Opiekę nad nimi sprawuje ks. Waldemar Krawczak, pomocą służą również p. E. Michałowska i p. D. Nastachowski.

Redakcja „Głosu Świętego Mikołaja” składa się obecnie z 12 osób. Gazetka ukazuje się od września 1998 r., obecny numer to już 68 wydanie tego miesięcznika. Tematyka poruszana w czasopiśmie dotyczy przede wszystkim parafii oraz wydarzeń związanych z życiem i historią Starego Fordonu.

Aby aktywnie uczestniczyć w życiu naszej parafii trzeba jedynie dobrej woli i chęci, gdyż możliwości, jak widać jest wiele. Każdy człowiek umie i potrafi coś, czym może podzielić się z innymi, czym może wzbogacić życie parafii, a przy okazji i własne. Naprawdę, wystarczy chcieć.

H.L.

SZANOWNI MIESZKAŃCY FORDONU

Pragniemy poinformować Was o możliwości korzystania z oferty Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo-Kredytowej „EUROgrosz” w Bydgoszczy.

Już ponad pięć lat nasza Kasa świadczy swoje usługi w Bydgoszczy pracownikom, emerytom i rencistom jednostek organizacyjnych szkół i placówek oświatowo-wychowawczych, służby zdrowia, placówek i instytucji kulturalnych, organów administracji rządowej i samorządowej oraz zakładów i przedsiębiorstw gospodarki komunalnej, energetyki i ciepłownictwa, członków i pracowników stowarzyszeń naukowo-technicznych znajdujących się na terenie Powiatu Bydgoskiego.

Statutowym celem działalności SKOK-ów jest udostępnienie członkom kredytów lub pożyczek na dogodnych warunkach oraz umożliwienie im lokowania swych oszczędności na warunkach korzystniejszych niż oferowane przez inne podmioty działające na rynku Bydgoskim.

Wychodząc naprzeciw potrzebom naszych członków SKOK „EUROgrosz” oferuje następujące usługi finansowe:

ATRAKCYJNA POŻYCZKA (w wysokości do 6.000,00- na okres do trzech lat);

KORZYSTNA POŻYCZKA SPECJALNA „Przebiśnięg”;

POŻYCZKA „chwilówka” (max. Do 450,00 zł; bez poręczycieli; rozpatrzenie wniosku w ciągu 2 dni);

KREDYT NA CELE MIESZKANIOWE (korzystne oprocentowanie: 13%; minimalna kwota kredytu od 1.000,00 zł; maksymalna kwota kredytu 30.000,00zł; maksymalny okres trwania kredytu 4,5 roku);

KREDYT ODDŁUZENIOWY (maksymalna kwota kredytu 20.000,00 zł; maksymalny okres trwania kredytu 2 lata);

REALIZACJA ZLECEŃ PŁATNICZYCH (jednorazowych, zleceń do ZUS, organów podatkowych oraz zleceń stałych) – koszt zlecenia jednorazowego 0,3% kwoty zlecenia nie mniej niż 2,50 zł;

RACHUNEK OSZCZĘDNOŚCIOWO ROZLICZENIOWEGO (ROR) - oprocentowanie środków gromadzonych na ROR - 4%, opłata za prowadzenie 2,50 zł mies.; koszt zlecenia stałego 1,99 zł;

LINIA POŻYCZKOWA NA ROR (oprocentowanie 15%; maksymalna kwota pożyczki: trzykrotność wpływów miesięcznych na rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowym; maksymalny okres trwania pożyczki 1 rok);

POŻYCZKA IKS (oprocentowanie 13%; bez poręczycieli; rozpatrzenie wniosku w ciągu 1 dnia);

oraz **LOKATY TERMINOWE** na bardzo korzystnych - najlepszych na rynku finansowym w Bydgoszczy - warunkach (kwota gwarantowana w 100% do wysokości 22,500 Euro; wyższa niż w Bankach);

Oprócz korzystnej oferty w zakresie lokat oraz pożyczek i kredytów, Kasa umożliwia dostęp do atrakcyjnej oferty w zakresie:

1. ubezpieczenia mieszkań;
2. ubezpieczenie na wypadek śmierci w następstwie nieszczęśliwego wypadku „Polisa+”;
3. ubezpieczenie pożyczek „Promesa”;
4. ubezpieczenie na życie „Optimum”;

Członkowie naszej Kasy- już w najbliższym czasie będą mogli korzystać z kart kredytowych, Indywidualnych Kont Emerytalnych (IKE), oraz nowych usług będących w ofercie naszej Kasy.

Wszystkich Państwa zachęcamy do korzystania z aktualnej oferty SKOK „EUROgrosz”.

Naszych członków obsługujemy w

a) Punkcie Kasowym SKOK przy ul. Świętej Trójcy 37 w Bydgoszczy, tel. 376-34-45 lub 581-07-52 od poniedziałku do piątku w godz. 8.00 - 16.00;

b) Punkcie Kasowym SKOK w Białych Błotach przy ul. Czysta 1a, tel. 349-42-91 od poniedziałku do piątku w godz. 12.00 - 16.00;

c) Punkcie Kasowym SKOK w Fordonie przy ul. Fordońska 443, tel. 346-39-38 od poniedziałku do piątku w godz. 13.00 - 17.00

Usługi pogrzebowe

Świadczymy pełen zakres usług pogrzebowych na terenie całego kraju

Duży wybór trumien - ceny umiarkowane

Obsługujemy cmentarze przy ul. Cechowej i Piastowej

Bydgoszcz - Stary Fordon, ul. Wandy Siemaszkowej 5

tel. (52) 347-18-12, tel. kom. 608-663-919

Czynne całą dobę

I N F O R M A C J E P A R A F I A L N E

Sprawy duszpasterskie

1. Biblioteka parafialna czynna w każdą niedzielę w domu katechetycznym na II piętrze od 10.30 do 12.00.
2. W środy zbiórka i wydawanie odzieży w domu katechetycznym od godz. 17.00 do 19.00.
3. W każdą środę o godz. 18.00 Nowenna do MB Nieustającej Pomocy.
4. majowe nabożeństwo:
 - dla dzieci w poniedziałki, wtorki i środy o godz. 17.00,
 - dla dorosłych codziennie o godz. 18.00.
5. Spowiedź przed pierwszym piątkiem miesiąca o godz. 15.45:
 - dla klas III w środę (5 maja),
 - dla klas IV i V w czwartek (6 maja),
 - klasy VI i I gimnazjum zapraszamy w piątek (7 maja).
6. W sobotę – 8 maja nie odwiedzamy chorych.
7. W środę – 5 maja o godz. 17.45 różaniec za wszystkich zmarłych, których wspominamy w „zdrowaśkach rocznych”, następnie Nowenna do MB Nieustającej Pomocy. Msza św. w intencji wspomnianych zmarłych zostanie odprawiona o godz. 18.30
8. I termin przyjęcia do I-szej Komunii św. – 9 maja o godz. 12.30:
 - spowiedź przed przyjęciem 8 maja dla dzieci o godz. 16.30, dla rodziców o godz. 17.30,
 - zdjęcie dzieci w poniedziałek po majowym nabożeństwie o godz. 17.30,
 - „Biały Tydzień” – w poniedziałek nabożeństwo majowe o godz. 17.00. Od wtorku do piątku nabożeństwo majowe po Mszy św. o godz. 18.30.
9. II termin przyjęcia do I-szej Komunii św. – 16 maja o godz. 12.30:
 - spowiedź przed przyjęciem 15 maja dla dzieci o godz. 16.30, dla rodziców o godz. 17.30,
 - zdjęcie dzieci w poniedziałek po majowym nabożeństwie o godz. 17.30,
 - „Biały Tydzień” – w poniedziałek nabożeństwo majowe o godz. 17.00. Od wtorku do piątku nabożeństwo majowe po Mszy św. o godz. 18.30.
10. W czwartek – 13 maja o godz. 20.00 Nabożeństwo Fatimskie. Prosimy przynieść świece.
11. W niedzielę 16 maja dzień modlitw w intencji Ojczyzny i Ojca Świętego. Po wieczornej Mszy św. i Apelu Jasnogórskim spotkanie Akcji Katolickiej w domu katechetycznym.
12. W niedzielę – 9 maja – wystawienie Najświętszego Sakramentu i modlitwy Żywego Różańca dla kobiet i mężczyzn po Mszy św. o godz. 8.00.
13. W ramach przygotowania do bierzmowania zapraszamy naszych parafian z klas II gimnazjum:
 - we wtorek (4 maja) z Gimnazjum nr 3 i pozostałych

na spowiedź o godz. 17.30 i Mszę św. z nauką o godz. 18.30,

- w piątek (7 maja) z Gimnazjum nr 1 na spowiedź o godz. 17.30 i na Mszę św. z nauką o godz. 18.30.

Sprawy materialne

1. Ofiary do puszek z dnia 11 kwietnia wyniosły 2.166 zł. Do 14 kwietnia kolejne 10 rodzin złożyło ofiarę na nowe ławki w wysokości 1.150 zł. Bóg zapłać za te ofiary. Ławki są wykonywane. Za końca kwietnia – taką obietnicę otrzymał ks. Proboszcz – powinien być ustawiony w kościele pierwszy segment ławek.
2. Wichura przewróciła drzewo przed plebanią. Uszkodzone zostały dwa przeszła ogrodzenia. Szkody naprawiono.

Odeszli do wieczności

z parafii św. Jana:

- Helena Pick, lat 79 z ul. Pielęgniarskiej,
- Tadeusz Sienny, lat 67 z ul. Pielęgniarskiej.

z naszej parafii:

- Irena Malinowska, lat 75 z ul. Ametystowej,
- Franciszka Bromirska, lat 91 z ul. Wolnej,
- Henryk Karólczak, lat 50 z ul. Fordońskiej.

Zawarli sakramentalny związek małżeński

Rafał Marcin Owieśny i Hanna Barbara Kala
Adam Karol Karólczak i Paulina Marta Ludwikowska
Maciej Nowakowski i Agnieszka Małgorzata Dopierała

Zostali ochrzczeni

Milena Knys, ur. 16.01.2004 r.
Julia Martyna Łabedzka, ur. 26.01.2004 r.
Nicola Bogusława Wysoka, ur. 14.08.2003 r.
Jakub Oliwie Podgórski, ur. 15.01.2004 r.
Natalia Weronika Skierka, ur. 3.09.2003 r.
Amelia Stolarska, ur. 5.03.2004 r.
Mateusz Wardowski, ur. 15.03.2004 r.
Agnieszka Małgorzata Kućmierz, ur. 15.03.2004 r.
Zofia Wiktoria Roszczniak, ur. 22.01.2004 r.
Kinga Klaudia Wiśniewski, ur. 2.02.2004 r.
Jakub Sebastian Dalke, ur. 20.01.2004 r.
Rafał Murzyński, ur. 7.12.2003 r.
Anna Maria Święcicka, ur. 7.12.2003 r.
Emilia Alicja Święcicka, ur. 7.12.2003 r.
Wiktoria Marta Chojnicka, ur. 7.08.2003 r.

www.mikolaj-bydgoszcz.home.pl

G Ł O S
ŚWIĘTEGO
MIKOŁAJA

Redaguje zespół: Dorota Gabrowska, Arleta Jagodzińska, Krystyna Karpińska, Małgorzata Kaźmierczak, Grzegorz Kołodziej, Marzenna Konzorska, Hanna Łuczak, Zbigniew Żurowski.
Ks. Waldemar Krawczak, ks. Sławomir Bednarek. Skład komputerowy: Jerzy Rusiniak.
Asystent kościelny: ks. kan. Roman Buliński. E-mail parafii: mikolaj-bydgoszcz@home.pl
Adres redakcji: ul. Wyzwolenia 2, 85-790 Bydgoszcz. Tel. 347-15-55, e-mail: glosmiko@gniezno.opoka.org.pl
Wydawca: Parafia Rzymskokatolicka pw. Świętego Mikołaja w Bydgoszczy. www.mikolaj-bydgoszcz.home.pl

HISTORIA REMONTÓW

Ołtarz główny przed renowacją.

Ołtarz w trakcie renowacji.

Górna część ołtarza po renowacji.

Główce filarów po złoceniu.

Ołtarz główny po renowacji.